Om mana og magiske ritualer

Mana eller magisk kraft

Magisk kraft er et udtryk for hvor meget magi en magibruger kan kaste. Altså ikke hvor stærke magien er, men hvor mange gange man kan gøre det.

Dette er en kort vejledning om mana og hvilke forudsætninger der er for at kaste magi. Konsekvenser, fordele og ulemper. Både i forhold til den magi man kaster selv, magiske genstande og skrifttegn.

Altså:

Mana er betegnelsen for den kraft, man bruger til at kaste magi. Mana kan findes i personer og i de fleste ting. Skrifttegn og symboler kan havde mana. Særligt sprog har mana, især når det anvendes i formularer, velsignelser, bønner, forbandelser og profetier.

Det er muligt, hvis man har evnerne, at overføre mana fra én ting til en anden. Det er sådan man skaber magi. Altså bruger man sin mana og overfører den til en ildkugle. - Man tager mana fra sig selv og giver det til noget andet. Man kan også bruge sin mana til at give noget andet mana. Man kan overføre mana til en genstande gennem et ritual. Det er sådan man skaber magiske genstande.

Det kræver man har evnerne og viden om hvad man laver, da magi kan være farlig. Man må både passe på ikke ukontrolleret at blande forskellige former for magi, men også at en genstand ikke får for megen magi eller mana, idet for store eller for små koncentrationer af mana kan forårsage, at det kommer ud af kontrol. Og at der dermed sker noget uønsket. Både med genstanden. Men også med personen, ofte er det identitetsændringer. – forskellige former for sindslidelser – tvangshandlinger og indre stemmer osv. Den lidelse kan være af kortere og længere varighed. I værste tilfælde permanent. Lige præcis fordi manaen er farlig, sætter den grænser for magibrugerens udfoldelsesmuligheder og gerninger. – her er tale om den magiske grænse.

Men det er muligt at flytte den magiske grænse og hele tiden udfordre den. Samtidig kan man velkalkuleret overskride den. Her er kunsten at overskride den, men aldrig mere end at sindslidelserne ikke bliver permanente. – her er tale om, at man kan miste sig selv i magien.

En af måderne hvor man kan flytte den magiske grænse, er ved at blande forskellige former for mana, Altså blande ens egen mana og mana fra magiske symboler, tekster, genstande osv. sammen. Det er det man gør når man laver magiske ritualer. Her vil der i forhold til grænsen være tale om hvor kraftfuldt ritualet er. Altså hvor meget man vil opnå.

Nogle ritualer vil være ganske ufarlige og man vil ikke være i nærheden af den magiske grænse.
Det man så gør, når man vil flytte den magiske grænse, er hele tiden, at gøre ritualerne mere og mere kraftfulde. Indtil man begynder at få sindslidelser efterfølgende. Eller det man skaber kommer ud af kontrol. Så ved man, man har nået den magiske grænse. Derefter tilfører man ritualerne mere mana. Ikke mere af den samme mana. Men mere forskelligt mana. Man begynder at ofre magiske genstande. Man bygger ritualer ovenpå hinanden. Symbolerne udvides, man ofre ting permanent osv. Det er fx det nekromantikeren gør når han bliver lich. Giver noget han ikke kan få tilbage, for at opnå noget.

Hvor langt kan man så gå... Man kan gå lige lå langt ens evne og viden kan bringe en. Det er et spørgsmål om hvor modig eller dumdristig man er. Grænsen ligger ikke fast og kan hele tiden flytte sig. Problemet er, at når man går for langt, er konsekvenserne fatale og så er det for sent.

Nogle ordner og magere søger ikke den magiske grænse, eller forbyder muligvis, at udfordre den for alvor. Magiske grænser kan flyttes, hvis man tør betale prisen.